USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky,** se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje,** se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2010, č. j. 20228/SV/2009, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **MUDr. P. R.,** v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 4. 2012, č. j. 30 A 25/2011 - 65,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Osobě zúčastněné na řízení **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora označeným usnesením Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) byla odmítnuta žaloba žalobkyně a o nákladech řízení rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, zúčastněná osoba nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalobkyni bude vrácen po právní moci usnesení zaplacený soudní poplatek ve výši 2000 Kč.

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti tomuto usnesení krajského soudu kasační stížnost datovanou dnem 8. 6. 2012. Přípisem ze dne 21. 6. 2012 pak stěžovatelka svou kasační stížnost doplnila.

Nejvyšší správní soud z obsahu spisu krajského soudu zjistil, že kasační stížností napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovatelce doručeno dne 25. 5. 2012. Stěžovatelka podala kasační stížnost datovanou dnem 8. 6. 2012 až dne 11. 6. 2012 osobně u krajského soudu. Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou

týdnů po doručení rozhodnutí. Z uvedeného tedy vyplývá, že kasační stížnost stěžovatelky byla podána opožděně, neboť lhůta pro podání kasační stížnosti marně uplynula dne 8. 6. 2012. Podle § 106 odst. 2 poslední věta nelze zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti prominout. Stěžovatelka byla také v usnesení napadeném kasační stížností řádně poučena, že proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost do dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastnicí řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), nicméně kasační stížnost nepodala včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Je tak dán neodstranitelný nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti, proto Nejvyšší správní soud stěžovatelovu kasační stížnost odmítl v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (v kontextu s § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem. V projednávané věci soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a osoba zúčastněná na řízení také žádnou náhradu nákladů řízení nepožadovala.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. srpna 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu